

എല്ലാ പാഠത്തിലും ഈ കഥ തന്നെ
(ജോർജ് നടവയൽ)

വിണ്ണിൽ നിന്നും
മണ്ണിലെ അമ്മത്താരാട്ടി -
ന്നുഞ്ഞാൽത്തൊട്ടിലിൽ
ഈണമ്മുളിപ്പാട്ടും കേട്ടു
കുഞ്ഞിക്കൈയ്യും കാലുമിളക്കി
ചിരിരാജ്യം വാണു വളർന്നോർ.

കൈയ്യെത്താ മാവിൻ കൊമ്പിൽ
പല്ലിലുച്ചിരിചിരിക്കു മൊര-
മ്പിളിമാമനെ പിടിച്ചു തരും;
അമ്മ തരും
മാമുണ്ടാലെന്നമ്മമൊഴി
കേട്ടുണ്ടുരസിച്ചു വളർന്നോർ.

പിന്നെപ്പിന്നെ:
തണൽമരക്കൊമ്പിൽ
കെട്ടിയിട്ടാട്ടുഞ്ഞാലി -
ലേറെയേറെ -
യാടിക്കളിച്ചു തകൃതി -
ത്തകൃതം പെരുത്തോർ,
പൊരുത്തം നിറഞ്ഞോർ,

സാരം വളർന്നോർ,
വീരം മുതിർന്നോർ,
ധീരം കുതിച്ചോർ,
നേരം നിറച്ചോർ.

പിന്നെപ്പിന്നെ:

വഴിത്താര മറന്നോർ,
തലതെറിച്ചോർ,
നില മറന്നോർ,
കണ്ണിൽപ്പക നിറഞ്ഞോർ,
വിഷമുനശ്ശരമെറിഞ്ഞോർ,
തമ്മിത്തമ്മിൽ
കൊലവിളിച്ചോർ,
കഴുത്തറുത്തോർ,
നിണം രുചിച്ചോർ.

അവരെപ്പിടിച്ചുകെട്ടി
കൽത്തുറുകിലുരുട്ടി
പുലർകോഴി കൂകും മുമ്പേ
കഴുത്തിലുടക്കും കയർത്തുമ്പിൽ
ഊഞ്ഞാലാട്ടിയാട്ടി യുറക്കുന്നു
നിത്യനിദ്രയും നേർന്ന്
നീതിപീഠം!

ഇക്കഥയെന്നു തീരുമെന്ന്

കഥയറിയാത്ത

കണ്ണീർമ്മനവുമായ്:

മണ്ണമ്മ -വിണ്ണമ്മ

മഴയമ്മയാകുന്നു..

കാറ്റമ്മയാകുന്നു...

കൊടുകാറ്റമ്മയാകുന്നു....

കടലമ്മയാകുന്നു...

സുനാമിത്തിരപ്പെരുങ്കടലമ്മയാകുന്നു...

കടപുഴക്കുന്നു....

ജീവിതം കടലെടുക്കുന്നു....

വീരമൃത്യുവെന്നു ചിലർ!

അപമൃത്യുവെന്നു ചിലർ!

ചിതയെരിന്നു

ആർക്കെന്നു ഹേദദം?

അച്ഛൻ പോയ മകൾക്കും

ഇണ പോയ തുണയ്ക്കും

കരൾപോയ തോഴനും

നെഞ്ചുപൊട്ടിയ അമ്മയ്ക്കും

ഇരുട്ടുകയറിയ അച്ഛനും

പോയതൊക്കെയും പോകട്ടേ,

നീതി നടപ്പായല്ലോ,

രാജ്യവ്യാതി വെടിപ്പായല്ലോ!

ഇനിയൊരും ഇത്തരം

ഭീകര ഹത്യകൾ ചെയ്യുകില്ലല്ലോ,

പാഠം പഠിക്കുമല്ലോ!

രണ്ടാം പാഠത്തിൽ വീണ്ടും ഈ കഥ തന്നെ...

മൂന്നാം പാഠത്തിലുമീ കഥ തന്നെ...

നാലാം പാഠത്തിലും അഞ്ചാം പാഠത്തിലും

എല്ലാ പാഠത്തിലും ഈ കഥ തന്നെ....